

Tako veličastne slavnosti slovenski Maribor še ni videl. Ljudske množice je prešinila jugoslovanska misel tako globoko, da iste ne bo mogla več izruvati iz sre naših ljudi ne hujskarija in ne kruta sila.

Kako so zmagali Italijani.

(Jugoslovani na Piavi.)

Bivši avstrijski poročnik Mijo Ajvazovič, doma iz Dolaca blizu Travnika v Bosniji, je podal ob koncu meseca oktobra 1918 jugoslovanskemu poslaništvu v Rimu sledče poročilo (povzeto po „L'adriatico Jugoslavo“ št. 4 z dne 22. 8. 1919):

„Služil sem pri 50. avstrijski infanterijski diviziji, 100. brigadi. Divizija se je nahajala maja meseca 1918 v postojankah na Piavi onstran vasi Alano in gore Czok do onstran gore Spinuzio. (Imena so povzeta po specialnem avstrijskem vojnom zemljepisu.) Dne 19. majnika je bil naš bosanski polk štev. I preložen iz postojank na Monte Madalo, Czok in Spinuzio v vas Nemeggio (III. bataljon) in Zermen (I. in II. bataljon). Dne 23. majnika nas je obiskal maršal Boroevič, ki je imel nagovor na častnike in izrazil upanje, „da bo v kratkem zopet naš polk podal dokaz svoje priznane hrabrosti.“

Temu obisku je takoj sledilo pomnoževanje mušnici, vežbanje vojaštva, delilo se je fotografische slike, načrte laških postojank in razne brošure, izmed katerih tudi eno, ki je podučila, kako se polasti plena. Velika ofenziva je bila predurmi.

Častniki češko-slovaško in jugoslovanske narodnosti so takoj začeli premišljevati, kako bi se dalo preprečiti vsak uspeh te avstrijske ofenzive. Bilo nas je 16, ki smo se vsak dan shajali v neki privatni hiši ter natanko proučevali vsako posameznost, ki smo jo mogli dobiti glede postojank, zasedenih od avstro-ogrške vojske. Zlasti jugoslovanski in češkoslovaški letaki, ki so nam jih metali italijanski eroplani, so nas podžigali k temu koraku. Letaki nam so naznanjali, da je nemška ofenziva na Francoskem stria, da Amerika vozi v Evropo veliko armado, da se Jugoslovani in Čehoslovaki v Italiji zbirajo, da gredo v boj zoper osrednje velevlasti. Dne 13. junija je moral naš bataljon iti v postojanke. Na predvečer je komandant bataljona, stotnik Popov, zbral okoli sebe častništvo.

Določeno je bilo sledče: 1. avstrijska ofenziva se začne dne 15. junija in bo segala od gardskega jezera do morja. 2. Glavne točke, kjer se bo skušalo prebiti sovražne vrste, bodo med Asiagom in Primolanom v smeri Vičenza—Padua, potem med M. Grappa in Piavo s ciljem Bassano—Citta della Venezia ter med Monte Tomba in Montello z namenom obkoliti ti dve gori in priti posadki na M. Grappa za hrbot. 3. Cez Piavo se bo šlo na več mestih. 4. Bobneči ogenj se bo začel ob polnoči ali ob 2. uri v jutru. Da pa laška artilerija ne bi ovirala zbiranja avstrijskega vojaštva, bo morala avstrijska artillerija skozi dve uri s plinovimi granatami obstreljati italijanske postojanke. 5. Naša divizija bi morala zavzeti Monte Meletta in upošteviti zvezzo z 20. honvedsko divizijo, ki bi bila med tem zavzela Monte Tomba in se potem sešla na Monte Tallone s 3. bataljonom našega bosansko-hercegovškega polka št. 1. Obe diviziji bi bili potem nadaljevali prodiranje proti Bassano.

Stotnik Popov nam je razložil najmanjše podrobnosti operacijskega načrta. Vsak bataljon, vsak uradnik, vodovalca je imel svojo z matematično natančnostjo izdelano nalogo. Jaz sem bil določen za poveljnika oddelka za plen pri našem bataljonu (Sammeloffizier). Kako se naj pleni, zlasti zasebno imetje, je bilo razloženo v posebni brošuri („Sammlung der Beute“). Častniki so se bili v ta namen pripravili z velikimi kovčeki, posebni nemški avtomobili so že čakali na plen. Za vsako vrsto plena je bila določena posebna nagrada: za nepoškodovanje topove nad 150 mm kalibra 900 K, za topove nižjega kalibra 400 K, za nepokvarjene mitraljeze 80 K itd. Tudi za živila, bleko, obutalo, avtomobile, ki bi se bili dobili, je bila nagrada. Za enega živega Čehoslovaka je bilo obljubljeno 300 K in takojšnji dopust.

Dne 14. junija je bil III. bataljon naše divizije v improviziranih postojankah takoj za I. vrsto, v kateri je stal III. bataljon, II. bataljon bi nam moral slediti med ofenzivo. Od vseh, ki smo se dogovorili, da gremo k Italijanom, se nam je posrečilo samo širim: poročniku Navara (Čeh), zastavonosi Petrovič (Srb), meni in nekemu podaniku (dipendentu) Navare.

Ze ob 3. uri popoldne smo se napotili proti italijanskim postojankam. Krila nas je nekoliko gosta megla, drugače bi nas bili opazili. Radi slabega terena hodili smo štiri ure med postojankami. Ob 18. uri zvečer smo dospeli do prvih italijanskih straž. Povedal sem svoje in svojih tovarišev imena najprej nekemu stotniku, in nato nekemu majorju, kar mi je bilo znano. Pri stotniku je bil neki artilerijski častnik, katerega sem opozoril, naj po 11. uri namesto ogenj na dolino Alana, kjer se bo zbirala 20. honvedska divizija in nato na vse črte, ker se bodo zavzavno v tistem času storile najvažnejše priprave za ofenzivo.

Res, Italijani so pričakovali ofenzivo, pa niti nutili niso o njeni moči, niti kje se bo začela in niti verjeti niso hoteli, da se bo začela že v nekaj urah. Naša poročila so napisali na cele pole. Razposlali so brzovaje na več vojaških poveljstev in se pripravili, da spremljajo avstrijski napad. Broj 11. ura po-

noči so začeli obstreljevati avstrijske postojanke, kar so jim mi to nasvetovali. Vjetniki in begunci so nam pozneje pravili, kak velikanski uspeh da je imela ta kanonada.

Po 10. uri zvečer so nas poslali k 50. diviziji 4 armade. Vprašani po vzroku našega bega, smo odgovorili: „iz političnih motivov.“ Pokazal sem od Trumbiča v Kujundžiča, podpisano jugoslovansko proklamacijo, v katerej se je poročalo, kako se češkoslovaški in jugoslovanski vojaki v Italiji bojujejo proti Nemcem in Madžarom ter sem posebej povdobil, da sem bežal zato, da oškodujem avstrijsko ofenzivo in se pridružim svojim bratom.

Major višjega poveljstva, s katerim sem govoril, nas je najboljše sprejel, toda tudi on mi verjel, da bi se ofenziva začela tako kmalu. Ko smo mu povestali, da so Avstriji že porazdelili rezerve za tri dni, da so yse priprave za napad že gotove, da je vse vojaštvo že na svojem mestu, kjer se bo bojevalo in da so že vsi poveljniki prisli v obližje I. bojne črte — začel je verjeti. Povedal sem majorju, kolikor sem izvedel od stotnika Popova ter sem mu do pičišča vse pokazal na posebnem zemljepisu, kolikor sem videl na lastne oči in smo si jaz in tovariši zapomnili. Povedarjam, da so tudi te naše podatke zabeležili in da se je pri tem pisalo na dolgo in široko. V slučaju potrebe sem pripravljen povedati na drobno, kakšni so bili dotedni naši podatki in kako so Lahinaše nasvete dobrohotno sprejeli in kar najzvestejše izvedli. Morebiti bi bili Italijani brez naših obvestil doživeli drugi veliki poraz, drugi Tolmin.

Tako poročnik Mijo Ajvazovič. O Jugoslovanih, ki so v drugih odsekih piavsko šrte na predvečer nameravane ofenzive Italijanom prinesli obvestila največje važnosti, tukaj ni niti govor. Imamo še veliko listin, ki dokazujejo, kaj so storili Jugoslovani, da bi ovirali avstrijsko ofenzivo na Piavi, toda najkrajši in najbolj prepriveden dokaz pa je uRADNO poročilo od dne 28. julija 1918, v katerem je general Boroevič lakonično poročal, da se imajo Italijani največ zahvaliti za svoj uspeh izdruštva Jugoslovjanov, ki so se borili v avstrijski vojski. In za plačilo nam hočejo sedaj Italijani ugrabiti naše kraje! Kje je pravica?

Za naše ljudi.

Sedaj mrgoli med našim ljudstvom toliko raznih apostolov, raznoravnih časopisov, da naše ljudstvo mnogokrat res ne more prav razločiti, kar je naše in kar ni. Med kmety prihajajo rdečkarji, ki stijo pod vodstvom židov, prihajajo razne druge demokratske stranke, ki pa so le tako dolgo priatelje kmety in delavca, dokler rabijo njegove glasove Socialdemokratične in liberalne stranke ne stojijo na načelih krščanstva, temveč že komaj čkajo, da bi mogle uveljaviti svoj protikrščanski program: ločiti cerkev od države, vreči sv. razpelj iz šel in povsod v javnem življenju strmoljaviti krščanstvo ob tia. To stoji! Vse politične stranke in organizacije, ki so pred vojno bile ali socialdemokratične, liberalne ali svobodomisne ter so si sedaj radi lepšega nadjaš naslov »demokratske« ali kaj takega, so več ali manj podružnice velike svetovne organizacije brezverstva. »Narodnost«, »demokratizem«, »skrb za kmeta in delavca«, vse to je le maska ali krinka, pod katero skrivajo svoje bistrvo in svoj pravi namen, ko hodijo med ljudstvo. Mi stojimo na stališču, da bo troimenemu jugoslovanskemu rodu le tedaj zagotovljen obstoj, če bo estal zvest krščanstvu. Narod, ki zgublja vero svojih očetov, bo propadel, če tudi mu »rodoljubi« in »narodnjaki« pri polnih čash rojnega vinca napivajo in proslavljajo njegovo svobodo.

Zatorej slovensko ljudstvo, slovenski kmet, slovenski uradnik, slovenski delavec, slovenski obrtnik izogiba se onih, ki te hočejo na tihem ali javno odtujiti krščanstvu. Da pa boste vedeli ločiti zdravo zrno od nezdravega vam pokazemo, kar je naše.

Naša politična organizacija za vse slovenske pokrajine je Vseslovenska ljudska stranka (VSL). Njene podorganizacije so ali SLS, ali Kmečka Zveza (SKZ). Poleg tega še imamo celo vrsto okrajnih in krajevnih katoličkonarodnih društev ter okrajne in krajevne odbore SKZ. Naši pristaši naj gredo le na take shode, zborovanja drugih strank niso za nas.

Naša nepolitična organizacija je Slovensko krščansko socialno zvezo, v kateri so združena bralna, izobraževalna društva ter mladinske zveze.

Naša delavska organizacija je Jugoslovanska strokovna zveza v Ljubljani.

Nati politični časopisi so: »Straša«, »Slovenski Gospodar«, »Male Novice«, »Slovenec«, »Večerni list«, »Domoljub«, »Naša moč«, »Mir«, »Dolenske Novice«. To so listi, ki jih lahko vzame vsak katoličko naroden Slovenec v roke, jih širi in agitira za njih napredek.

Mi stojimo odločno na stališču, da v strankarskem gibanju ne sme priti do osebnih bojev,

ne do ostudnega blatenja in napadanja. Strankarski boji naj se vržijo v mejah poštenosti. Posebno pri nas na meji se moramo vzdržati kvarnih strankarskih bojev in razprtij. Radi tega je izdajalec našega rodu vsak, ki iz samega strankarskega samoljuba ruje in vrta tudi na jezikoval meji proti naši stranki, dasiravno mu je dobro znano, da je bila naša stranka edina, ki je v resah in težkih časih naše obmejno ljudstvo organizirala v boju proti narodnim nasprotnikom.

Italija — brezmejna v svoji močnosti.

Brezmejni pohlep zemljelačnega Italijana je bil povod za predsednika Wilsona, da je v posebni spomenici javnosti obrazložil, da so italijanske zahteve pretirane, docela neopravičene ter da Dalmacije in Reke ne more priznati Italijanom. Italijanski zastopniki v Parizu so nato pričeli igrati komedijo, kakor je to sploh pri Italijanah navada. Ko se je nekdanja avstro-ogrška armada umaknila z ozemlja, na katerem je Italijane opetovano pretepla, so italijanski vojaki nastopali v ulogi zmagovalcev ter so z vojsko močno zasedli prazno ozemlje.

To je bila komedijaška zasedba dežele, v kateri ni bilo sovražnika. Komedijsanti pa niso samo italijanski vojaki, marveč tudi laški državniki. Ko so uvideli, da proti Wilsonu v Parizu ne morejo uspeti, so zapustili za nekaj časa Pariz, češ, treba je sklicati italijanski parlament in vprašati italijansko ljudstvo, kako ono sodi. Da pa bo to ljudstvo sodilo tako, kakor želi italijanska vlada, zato že skrbi ministri predsednik Orlando. Na svojem potu iz Pariza skozi Italijo v Rim je vsepoposodi nastopil kot največji hujšček. V Genovi je rekel, da bo Italija kljubovala vsemu svetu, Italija ne more poginiti v sramoti. Slično in še gršje je hujšček v Rimu. Tamkaj je naravnost podžigal ljudstvo za novo vojno. Po štiriletnih nepopisnih žrtvah, tako je rekel Orlando, stojimo sedaj morebiti pred novimi žrtvami. Italija je v tem trenutku pripravljena. Italija je sedaj večja, kakor meseca maja 1915. Da bodo te nesramne hujščari pri zapeljanem ljudstvu zaledle, je gotovo in že naprej je sigurno, da bo italijanska zbornica, ki se je sestala dne 29. aprila, pritrnila Orlandovi požrešni politiki. S tem cela reč ne bo spremenjena: odvzetje slovenske in hrvatske zemlje je in ostane rop in če to sklene italijanski parlament, je s tem le samo povečano število roparjev. Tako sodi yes omikan svet in tako bo tudi sodil Wilson, ko se bo Orlando vrnil v Pariz ter prinesel s seboj sklep italijanske zbornice. Naj Italijani še toliko kričijo ter rožljajo z orožjem, omikan svet bo ostal miren, ker pozna italijanske pajace.

Ureditev prometa s kvasom.

Od 1. maja naprej se bo zakazoval kvas v mariborskem okraju trgovinam, ki so spodaj navedene. Vsaka trgovina dobi gotovo tedensko množino, ki je označena v kilogramih v oklepaju. Droege trgovine ne dobijo več kvasu. Pritožbe radi epravilnega razdeljevanja ali radi premajhne množine naj se dopošjejo okrajinemu glavarstvu. Cena kvasu je 13 krov za trgovce pri tovarni, 16 krov za nadrobno prodajo. Seznam trgovin: 1. Podvoden Franc, Ribnica Brezno (10). Oder Ivan, Sovlje (30). 3. Pečnik Alojz, Selica ob Dr. (30). 4. Fikfak J., Mar. Puščava (5). 5. Oder Cecilia, Fala (20). 6. Senc Mihel, Ruže (25). 7. Žemljic Franc, Ljubuš (15). 8. Malec Franc, Studenci (40). 9. Marko Adalbert, Pobrežje (30). 10. Kostjanšek Mar., Sv. Martin pri Vbg. (10). 11. Horvat Mar., obrežje (10). 12. Ostruh Rezi, Sv. Peter (10). 13. Razdelilnica Lajteršberg Krčevina (25). 14. Pož Hans, Maribor (20). 15. Smetnik Maks, Svečina (5). 16. Rojko Konrad, Zg. Sv. Kungota (15). 17. Plevnik Marija, Št. Ilj v Slov. goricah (25). 18. Hakl Špilje (15). 19. Hamer Alojzija, Ceršek (10). 20. Kranjc Jožef, Sv. Barbara (10). 21. Škerlec, Sv. Benedikt (15). 22. Verglez J., Sv. Jurij v Slov. goricah (10). 23. Arduš, Sv. Jakob (10). 24. Heiter Kaj, Sv. Lenart (15). 25. Dmnik M., Sv. Lenart (15). 26. Lorber J., Sv. Rupert (10). 27. Čaus Težnija, Sv. Trojica (15). 28. Tušek Franc, Št. Anton (10). 29. Baumgartner, Sv. Marjeta ob Pesci (15). 30. Polajnko Franc, Slinica (10). 31. Höhm, Fram (5). 32. Kodrič Ivan, Fram (10). 33. Šjanec Andrej, Rače (10). 34. Novak Franc Podeva (5). 35. Macun Anton, Sv. Marjeta ob Dravici (5). 36. Lebe Ivan, Pivola (5). 37. Ravnjak Albert Bobrovce (5). 38. Tišler filialka, Pragersko (15). 39. Sicher Eogelbert, Sp. Poljskava (5). 40. Uršek Franc, Zgor. Poljskava (5). 41. Pinter Anton Slov. Bistrica (15). 42. Omerzu Danijel, Slov. Bistrica (15). 43. Krošelj Ivan, Laporje (5). 44. Vodenik Franc, Sp. Poljčane (20). 45. Vorša, Sv. Martin na Poh. (8). 46. Košorok, Makole (5).

Kavčič Franc, Studenice (3). 48. Filijalka Vodenik, Hoče (5).

zemlje SHS v vojnem pasu prepovedana proslava 1. maja na vsem ozemju.

DRUŠTVE IN DRUŠTVA

Dr. Korošec, minister za prehrano in naši državi, potuje sedaj po Bosni in Dalmaciji, da se priča, kako stojimo glede prehrane. Povsed so sprejemajo zelo slovesno. Dr. Korošec hoče vse kraje naše Jugoslavije pravično preskrbeti z živili. Odprati hoče verižno trgovino in tako uplivati, da ne bo izsesalci ljudstva tirali cene kvíšku.

Slovenski delegati pri Wilsonu. Iz Pariza se poroča, da je v petek, dne 25. aprila, ob 11. uri dopoldne sprejel Wilson slovenske delegate dr. Ivana Schwergla z Bleha, dr. Gustava Gregorina iz Trsta in dr. Bogumila Vošnjaka iz Štajerske. V razgovoru, ki je trajal pol ure, so delegati razložili položaj Slovencev. Predsednik je poslušal z živim zanimanjem njihovo poročilo. Delegati so izročili gdč. Wilsonovi album z 10.000 podpisov slovenskih deklet.

Zopetni nemški napadi. V petek, dne 25. aprila, zvečer so v Dedoncih pri Radgoni renegati vrgli predsedniku izobraževalnega društva Pintariču gorenčno ročno granato na posteljo, ko je spal. Pintarič je raztrgalo noge in je kmalu nato umrl. Pogreb se je vršil v pondeljek, dne 28. aprila. To je sad del dr. Kamnikerja. Zahtevamo takoj varstva od vladne. Ljudstvo obupuje, zaščite ni nobene.

Rdečkarji nastavlja mreže. Stranka nezadovoljne, t. j. brezverski socialni demokratje, hujskajo sedaj tudi med kmetskim ljudstvom in ga skušajo dobiti v svojo stranko. Iz Vojnika nam pišejo o tem: zadevi: Kakor drugod, tako tudi pri nas hočejo hriči socijalni demokrati svoj evangelij brezverstva, nezadovoljstva in boljševizma. Prirjeajo shode in nas vabijo, češ, pristopite k nam, potem boste imeli dovolj vsega. Ustanovili bomo konsum, kjer boste dobili blago in živila prav poceni. Tako tukaj slepijo nevedno ljudstvo. Pravijo: kmečko ljudstvo moramo pridobiti k sebi, potem smo pa že dobri. Rdečkarji pravijo: To bo šlo brez težave, saj kmet je neumen, pridobiš ga na stran, katero hočeš, ker ni politično izobražen. Tukaj se pa ti ptički zelo motijo. Mi se sedaj dobro zavedamo, kako važnega pomena da je naš kmečki stan, ker je večji del ljudstva odvisen le od nas. Torej mi kmetje bodimo previdni, držimo se naše edino prave organizacije, t. j.: Slov. Kmečke Žveze. V tej naši katoličko-slovenski stranki imajo vstop vsi naši stanovi! In če nas bodo še alje nadlegovali ti rdeči ptički, jim bomo že peruti postrigli.

Pregnanci. Italijani so pregnali iz Primorskega veliko število slovenskih železničarjev. Ti režezi so sedaj dosegli v naše kraje. Pritožujejo se, da sploh ne dobijo zaslужka ali pa take slab, da ne morejo preživljati svoje družine. Da bodo dobili naši vrli primorski trpni dovolj dela in jela pri nas, zahtevamo z vso energijo, naj vlada takoj odslovi in požene čez mejo vse zagrizene nemške in nemčurske železničarje in naj na njih mesta nastavi uboge primorske pregnance.

Nemški delegati odpotujejo v Pariz. Po poročila pariških listov je ententa po generalu Noudantu nazačnila Nemčiji, da bo dne 28. aprila v Parizu sprejela nemške zastopnike, katerim je zasigurano popolnoma prosti gibanje ter svobodna uporaba telefona in telegrafa.

Zavezništvo med Jugoslavijo in Grčijo. List »Temps« poroča, da se vrše pogajanja med Jugoslavijo in Grčijo z namenom, skleniti zavezništvo med obema državama.

Palestina samostojna država. Po poročilih iz Pariza bo postala Palestina samostojna država pod protektoratom Anglije. Sv. Oče pa zahteva, da se proglaši Jeruzalem za mednarodno last.

Organizacija Slov. Kmečke Zveze v mariborski okolici prav lepo napreduje. Sedaj je skoro ni več občine, kjer ne bi bila izvršena organizacija naše stranke, v kateri se zbira ne samo kmet, temveč tudi delavec, obrtnik in razumnistvo. Zadnji shodi so se vršili: dne 23. aprila v Pobrežju, kjer sta govorila poslanec dr. Hohjec in urednik Žebot, dne 24. na Teznu ter 25. na Radvanju. Na teh dveh shodih sta govorila dr. Leskovar in urednik Žebot. Da je naša stranka radi svojega krščanskega in čistega naravnega programa trin peti nemčurjem in rdečkarjem, spričuje shod v Radvanju, kjer so sociji in nemčurji na skodu močno rogovali. A ustanovitve krajevne organizacije vendar niso mogli preprečiti. — Voditelji, somišljeniki! Prirjejte pridno shode vsako nedeljo in praznik po vseh župnjah in vaseh. Z govorom si pomagajte sami, ker so mariborski večinoma oddani že za več mesecov. Na delo!

Jugoslovanska Kmečka Zveza se bo ustanovila dne 5. maja v Ljubljani. Vabimo somišljenike iz Štajerske, da se udeležijo tega velevažnega zborovanja. Začetek ob 10h dopoldne v Unionu.

Prepovedano slavlje 1. maja. »Slovenec« poroča iz Zagreba, da je z ozirom na to, da je o-

Tedenske novice.

Današnjo številko »Slov. Gospodarja« smo redi 1. majnika morali izdati že v tork. Sklep uredništva je bil v tork dopoldne ob 10. uri. Vsi pozneje došli dopisi in naznanila prireditve ali shodov v sklopu novih funkcijs.

Duhovniške vesti. Na župnijo Sv. Benedikta v Slov. gor. bo dne 1. majnika umeščen č. g. Fr. S. Gomilšek, dosedaj župnik pri Sv. Petru na Medvedovem selu. Neumornemu organizatorju želimo na novem mestu obilo sreče in božjega blagoslova. — Nevarno je zbolel in se priporoča sobratom v molitv. č. g. Franc Kompolšek, bivši kaplan na Muti ob Dravi, kateri leži sedaj v bolnišnici v Mariboru. — Prestavljeni so gg. kaplani Anton Pučnik iz Novočrkeva za provizorja k Sv. Petru na Medvedovem selu: Jožef Petrovič iz Trbovelj v Slov. Bistrice; Martin Gorgrane iz Slovenske Bistrice v Trboviji; Martin Erhartič, provizor pri Sv. Benediktu v Slov. gor., je nastavljen za kaplana na Crnigori pri Ptuju. Bivši vojni kurat Pavel Žagar je nastavljen za kaplana v Novi Cerkvi. — Radi boleznosti stopi s 1. majem v stalni pokoj č. g. Matija Škorjane, župnik v St. Janžu na Dravskem polju, in se naseli na svoji rojstni župniji Sv. Pavel v Savinjski dolini.

† **Stolni vikar Franc Simončič.** Ponedeljek dne 20. aprila predpoldne je po daljsem bolehanju mirno v Gospodu zaspal bivši mnogoletni, mnogozaščeni stolni vikar v Mariboru, č. g. Franc Simončič v 58. letu svoje starosti. Rojen je bil leta 1863 pri Sv. Urbanu pri Ptaju in kot tretje letnik v mašnika posvečen leta 1886. Kot kaplan je služboval v Negovi, Zavrču in pri Sv. Benediktu v Slov. goricah do leta 1893, ko je bil imenovan za kornega vikarja v Mariboru. Leto pozneje je bil imenovan za stolnega kaplana, katero službo je opravljal do leta 1901, ko je bil imenovan za stolnega vikarja v Mariboru. Račni je bil izredno ljubezniv, ljubomil in nad vse vnet katoliški duhovnik. Bila ga je v pravem pomenu besede sama ljubeznjivost, dobratljivost in ljubomilost. Njegovo plemenito srce ni odreklo nobenemu pomoci, kdor se je zatekel k njemu in o njem se po pravici sme reči, da ni imel nobenega sovražnika, in še celo taki ljudje, ki sovražijo vsakega še tako plenitega, katoliškega duhovnika, so se vselej z veliko spoštljivostjo izražali o račnem stolnem vikarju. Nebrat je pa oseb, katerim je delil telesne dobrote. Čeprav po poklicu duhovnik in ne zdravnik, je bil vendar izborni svetovalec v raznih boleznih in ed blizu in daleč so ljudje kaj radi prihajali k njemu prosit ga na svetov v kaki težki in nevarni bolezni — bil je torej zdravnik za dušne in tudi za telesne bolezni. Nehalo je biti njegovo plemenito srce in otrpnela je njegova roka, katera je delila toliko dobro. Njegova zlata duša že uliva rajsko veselje nad zvezdami. Pogreb predragtega rajnega se vrši v sredo dne 30. aprila popoldne ob pol 4. uri na staro mestno pokopališče. Svetila mu večna luč in blag mu spomin!

Zupnijske izpitne delajo te dai v Mariboru naslednji gospodje: Jakob Čebašek, kaplan pri Sv. Martincu pri Šaleku; Alekzij Sagaj, kaplan v St. Janžu na Dravskem polju; Franc Časi, kaplan pri Sv. Miklavžu pri Ormožu in Martin Kozar, kaplan pri Sv. Lenartu v Slov. gor.

Odvetnik, član SKZ v Mariboru je edinole dr. Josip Leskovar, ki ima svojo pisarno na Koroški cesti št. 1 (bogoslovno poslopje). Članom Slov. kmečke zveze priporočamo, da se v pravnih zadevah zatekajo k temu odvetniku.

Nadvojoda Evgen bivši maršal in vrhovni veljnik bivše avstrijske armade na italijanskem bojišču, ki se je toliko časa mudil v Mariboru, je dne 25. aprila zapustil Dunaj in se odpeljal v Švico. Solzili se za njim ne bedo nikjer. Srečno pot!

Novi dnevni čas na železnicah. Vseled odredbe ministrstva za železnicice z dne 10. aprila 1919, št. 1834 začno s 1. majnikom t. l. železnicice v kraljestvu Srbov, Hrvatov in Slovencev šteči dnevni čas od 1—24.

Centralna uprava za trgovalski promet se inostranstvom (Prehodno gospodarski urad) podružnica v Ljubljani. — Glasom sklepa Upravne komisije zgoraj omenjenega urada so se določile uradne ure od 8. zjutraj do 2. popoludne. Stranke se sprejemajo brez izjeme le ob delavnikih od 10. do 12. ure. Ostali čas je strogo rezerviran za nočno poslovanje.

Ustanavljanje društev. V zadnjem času se množe slučaji, da pripravljajo ljudje ustanovitev društev

po predpisih starega avstrijskega zakona o društvenem pravu z 15. novembrom 1867 štev. 134 drž zak. deželnih vlad za Slovenijo, dasi je ta zakon že davno razveljavljen in velja sedaj naredba Narodne vlade SHS v Ljubljani štev. 134 z dne 25. novembra 1918 (uradni list štev. 14). Določbe te naredbe se glase: § 2. Društvo mora ustanoviti, pravila in sedež društva, daje člane vodstva tekom treh dni oznaniti pristojni oblasti. Enako je oznaniti vsakokratno izpremembo teh okolnosti. § 5. Pristojna oblast je okrajno glavarstvo, v mestih z lastnim statutom magistrat (tam kjer je v mestu policijsko ravateljstvo, pa to). § 6. Vse vloge društva so proste kolka. Občinstvo se opozarja na to naredbo, da se je drži in tako izogni časovnim zamudam in nepotrebnim stroškom.

Nova slovenska posest. Na Tržaški cesti v Početju št. 3 je kupil zaveden Slovenec Jos. Kliček iz Podčetrtek hišo z gostilno in mesarijo.

Prošnje kadetnih aspirantov za sprejem v skupno vojsko. Vsi oni enoletni prostovoljci, ki so dovršili častniško šolo, položili tozadne izpite ter imajo izpolnjene tudi druge pogoje za imenovanje praporščakom, oziroma podporočnikom, naj nemudo ma predlože komandi Dravske divizijske oblasti službenim potom predpisane prošnje za sprejem v skupno vojsko SHS. Tem prijavam se morajo pri ležiti vso tozadne listine ter izjava ča tniškega zvora glede službene in izvenslužbene sposobnosti. Oni enoletni prostovoljci, kateri so prošnje za povračanje že vložili naj predlože samo pravilno izpolnjene formulare prijav za sprejem v skupno vojsko SHS. Predpisani formulari se dobre v adjutanturi Dravske divizije v Ljubljani.

Ai te ljube žemljice! Nemka iz Gradca je prišla v nedeljo v mariborsko gostilno. Ko je zaledala na mizi žemljice, je vskliknila: »Oj te ljube žemljice! Srečna dežela, ki imaš svojim ljudem dati kaj jesti. Pri nas v Nemški Avstriji pa še ostrobovga kruha nimamo.«

Nove telefonske govorilnice. Pri poštnih uradih Ivanjkovci, Št. IIJ v Slov. goricah in Brezno so se otvorile telefonske centrale z javno govorilnico za krajevni in medkrajevni telefonski promet.

Izpremembe v osebju. Odslovljeni so: okrajni sodnik in sodnik predstojnik dr. Viktor Pavliček v Rogatcu, okrajni sodnik Karel Lobinger v Rogatcu in kancelist Ivan Pač v Ljutomeru.

Upokojeni železničarji. Ker je Delavska zavarovalnica zoper nezgode v Ljubljani prejela z Dunaja seznam železničarjev, ki so prejemali dosedaj nezgodne rente, se izvrši tekot prihodnjega tedna uskazilo reat potom tukajnjega čekovnega urada. Samo oni, ki do 1. maja še ne bi prejeli rente, naj se zglašijo pismeno ali ustreno pri Začasnih delavskih zavarovalnici zoper nezgode v Ljubljani, Solski drevored, 2 klesija.

Kaj je to? Občinski urad Velenje razpošilja ta le oglas: Vse privatne esobe, katero posedujejo vojna posojila in police vojnih zavarovanj od 1. do 8. vojnega posojila, se vabijo, da se morajo dati natravnih tozadnih pojasnil zglašiti v času od 13. aprila do 15. maja 1919 vsak dan popoldne od 2. ure naprej v občinski pisarni v Velenju. Izvzeta so pupilarna, cerkvena in posojilnična voj. posojila. Vsak mora prinesi s seboj listino ali polico vojnih posojil in zavarovanj. Nihče naj ne zamudi prilike, katera se nu v tem kratkem času nudi. Podpisani je nek Vičič. Kaj he občinski urad Velenje s tem? Kdo je g. Vičič? Velenški župan Staža pa napreša na drugi strani tega oglasa županstva sosednih občin, naj ta razglas vsako nedeljo in praznik do 15. maja javno pri cerkvi pri maši (!?) razglasijo. Naj nam nekdo razjasni skrivnostni pomen tega oglasa.

Kraljica cerkvenega leta — Smarnice za leto 1919, spisal M. Volčič, župnik v Breznu, izdala Cirilova tiskarna v Mariboru, so ravnokar izšle. V mični obliki razpravljajo razne Marijine praznike. Obselajo lepe načne za Marijine častilce. Ob koncu so pridejane masne, spovedne in obhajilne molitve in litanije Matere božje. Cena lični knjižici s postavo vred zaaš K 340. Naročajo se v Cirilovi tiskarni v Mariboru. Častilci Marijini, eske takoj po tej najnovješji knjižici.

Najlepše darilo za birmanca je molitvenik. Molitvenikov še ima nekaj na razpolago Tiskarna sv. Cirila v Mariboru, katero toplo priporoča.

Zrinsko-Frankopanski vlak so pozdravljali in svesno sprejeli po vseh postajah na Slov. Štajerju. Kolodvorska poslopja so bila povsod sijajno okrašena. Svečan je bil sprejem v Celju. Okrajni glavar dr. Andrejka je imel slavnostni pozdravni govor. Ko je vlak odbajal, je oddalo moštvo tri salva, in 21 krat se je izstrelilo iz topa. Med sviranjem godbe

in petjem narodnih pesmi, je vlak odpeljal proti jugu. Sijajen sprejem je bil tudi na Zidanem mostu, kjer se navzdeči francoski častniki niso mogli nadudititi sijaju, s katerim spreminja ves jugoslovanski red svoja prva mučenika za svojo svobodo. Na meji med Slovenijo in Hrvatsko je pridakovalo vlak na tisoče in tisoče prebivalstva, ravno tako v Zagrebu, kamor je despel vlak v pondeljek ob 4. uri popoldne. Kosti mučenikov je izročil dr. Velemir Detelić zagrebškemu županu dr. Srkulju. Za tem je krenil spredel do zgradbe jugoslovenske akademije. Na čelu so šli oddelki jugoslovenske vojske, vojaška godba, arbski in hrvaški sokoli, sokolske fanfare. Zemeljske ostanke Zrinskega in Frankopana so nosili akademiki. Za krsto so korakali vsi častniki SHS, na čelu jih general Božo Janković, zastopnika vseh zagrebških društev in velika mnogica občinstva. Mesto je svečano okrašeno z zastavami. Nad koledvorom in sprevodom sta krošila dva eroplana, ki sta letala jako nizke. Prihod vlaka je naslanilo 21 strelov iz topov in zazvonili so vsi zvenovi vseh zagrebških cerkva. Spreved se je izvršil v polnem redu. Pogreb se je izvršil dne 30. aprila na sijajen način.

Jeana d' Arc — svetinja. Dne 6. t. m. je bil v papeževi prisotnosti izvršen obred čitanja dekreta, ki znači pripravo za proglašenje za svetinico. Papež je ob ti priliki izrazil nado, da bo sveta Ivana ona vez, ki bo spajala domovino in vero, Francijo in cerkev, zemljo in nebo.

Dobrim srcem. V javni bolnišnici v Mariboru imajo štiri tedne starega dečka, ki je brez staršev in brez vsakega sorodnika. Fant je zdrav in čil. Prosimо dobra sreca, da vzamejo revčeka-Pepčeka za svojega. Oglasiti se je pri oskrbništvu bolnišnice v Mariboru.

Dopisi.

Leitersberg—Krčevina. Ker je v četrtek dne 1. maja razdelilica v Krčevini ves dan zaprt, se vrši razdelitev moke za občino Leitersberg v sredo, dne 30. aprila in za občino Krčevino v petek, dne 2. majnika.

Dev. Marija v Puščavi. Letos se bo obhajal romarski shod 8. nedeljo po Veliki oči to je dne 11. maja in ne na 4. nedeljo kakor navadno.

Sv. Peter pri Mariboru. Sprejema telesnih ostankov naših narodnih mučenikov Zrinskega in Frankopana so se udeležili v obilnem številu tudi Šentpeterčani. Prisotni so bili pevski zbor, šolska mladina in drugi v prav obilnem številu. Utis svečnosti je velik, naj ne izostane tudi narodno dele za katero smo se navdušili ob tej priložnosti.

Sv. Bolzenk v Slov. gor. Na Belo nedelje nam je državni poslanec dr. Hohnjec raztolmačil naš zunanjji in notranjopolitični položaj. Sklenili smo resolucijo, ki jo pošljemo vladu, da z vso odločnostjo zahtevamo za Jugoslavijo vso jugoslovensko zemljo: Prekmurje, Štajersko do skrajnega slovenskega kraja, Korčko s Celovcem in Beljakom, Gorico, Trst, Istro in Dalmacijo. Sklenili smo tudi, kakor nas je k temu izpodbijal dr. Hohnjec, ustavoviti in izpopolniti pri nas krščansko in narodno organizacijo, politično in nepolitično. Izbrali smo si krajevni odbor SKZ. nov odbor za izobraževalno društvo, izvoljeni sta tudi bili predsedstvi mladeničke in dekliške zveze. Spomladanski duh je zavel tudi v naših društvtvih.

Sv. Andrej v Slov. gor. Shod SKZ na Belo nedelje popoldne je bil kljub slabemu vremenu prav dobro obiskan. Govoril je poslanec dr. Hohnjec. Izbran je bil krajevni odbor SKZ. Z vsešloščnim odobravanjem je bila sprejeta resolucija, ki zahteva za jugoslovensko državo vse slovensko ozemlje s Prekmurjem, z vsemi slovenskimi kraji na Štajerskem, Celovcem, Beljakom, Gorico, Trst in Istro, ter izjavlja, da naš narod kakšne druge odločitve mirovne konference v Parizu ne bi mogel sprejeti.

Sv. Lovrenc v Slov. goricah. Tukaj se je gleda narodnostnih razmer zelo malo izpremenilo, skoraj bi rekel nič. Nemšutarija cvete in rogovin v polni meri še naprej. Zlasti ena trgovina se v tem oziru posebno odlikuje s svojim še vedno nemšku tarskim napisom, namreč Hansa Teplak, čeravno je dolični že umrl lani. Tudi v trgovini se često krat sliši, da osobje govori med seboj samo nemški. Ali smo še vedno v stari Avstriji, kjer so imeli renegati prvo besedo? Odločno zahtevamo, naj se dolični nemšutarski napis odstrani.

Malanedeja. Pretečeno nedelje smo priredili tu dve igri: Marijin otrok in Razporoka. Ujeletja je bila tolika, da so bili vsi prostori premajhni. Na Belo nedeljo so se igri ponavljali.

Zagorje pri Pilštanju. Dne 14. aprila je umrla pridna in skrbna žena Marija Kolar, roj. Volaško. Po kratki bolezni in v najlepših letih je zapustila ta svet. Kako je bila prijavljena, je pokazal njen veličasten pogreb. Na svodenje nad zvezdami!

Cenjeni naročniki! Cene tiskarskih potrebščin rastejo vedno bolj. Kilogram papirja je prej stal 26 vin., zdaj stane K 3.30; barva prej K 1.10, zdaj K 10.—; sirovo olje prej 14 vin., zdaj K 1.50. Vsled draginje smo morali stacem in sploh vsemu osobju v tiskarni zvišati plačo za okroglo 100 odstotkov. S tem so se stroški za naš list podvojili, tako da nam pride za enega naročnika list na 4 straneh na K 8.—, na osmih straneh pa skoraj K 16.—. Dasiravno neradi, bomo vendar morali zvišati naročnino našemu listu. Zvišali pa še ne bomo zdaj, ampak šele takrat, ko bomo dobili toliko papirja, da bo list lahko izhajal na 8 straneh. Skoraj vsi drugi listi so zvišali naročnine prvakrat ob novem letu in zdaj zopet s 15. aprilom, mi dosedaj še tega nismo storili, ker smo pričakovali, da bo draginja izginila. Ako pa bomo morali v kratkem to storiti, naj nam cenjeni naročniki tega ne zamerijo, ker prisilje so nas v to draginjske razmere.

Posamezne številke našega lista stanejo od 1. maja naprej 30 vin.

Gospodarske novice.

Boj proti mrazu. Vsa znamenja kažejo, da bomo imeli letos meseca maja mrzle dni, ki ulegnejo škodovati rastlinstvu. Za boj proti slani je najboljše sredstvo zaščitanje dračja in drugih stvari, ki dajo dosti dima. Posebno priporočamo vinogradnikom, da si pripravijo obilo take tvarine. Kresove naj zaščijo v slučaju nevarnosti vsi vinogradaiki, ne samo kak posameznik.

Živila in druge potrebščine za Jugoslavijo. Angleški poslanik je naslanil trgovinskemu ministru v Beogradu, da se nahaja v angleških pristaniščih sledeče množine blaga in živil, ki so namenjena za Jugoslavijo: 100 000 ton moke, 300 ton špeha, 250 ton olja, 5000 ton sladkorja, 400 ton kave, 100 ton čaja, 300 ton riže, 400 ton mila, 100 ton sveč, 500 ton soli, 300.000 plovčevjev, 800 ton usna, pol milijona raznih srajc, 500 ton blaga za moške obleke, 100 ton sukanca, gumbov, šivank, 500 ton blaga za ženske obleke, 50 000 ton premoga in 120 ton petroleja. To blago se bo nahajalo do konca meseca maja že v naši državi. Blago bo izročeno trgovcem in cene bodo nizke, država bo pa nadzorovala prodajo.

Sladkor za čebele. Deželna vlada za Slovenijo je izpostavila v Pragi sladkor za čebele ter dolila, da boli čebelarsko društvo za Kranjsko 3 vagona, Štajersko in koroško čebelarsko društvo vsako po 2 vagona sladkorja. Pravico do sladkorja imajo vsi čebelarji, člani in nečlani društva, ki se morajo prijaviti edinole pri čebelarskih podružnicah. Podružnice imajo sestaviti nabiralne liste, ki naj obsegajo ime čebelarjevo, kraj, pošto, število plemenjakov, vrsto panjev in množino sladkorja. Rojni ne pridejo v poštev. Nabiralne liste in denar naj pošljejo podružnice najkasneje do 5. maja v svojem osrednjemu društvu. Cena 6 K za 1 kg Morebitni večji stroški se bodo doplačali pri prejemu blaga. Podružnice dobre sladkor le pod pogojem, da pošljejo same ponj po prejetju obvestila in sicer s svojimi vrečami, ker vreče, v katerih pošlje tovarna sladkor, so je papirnatega blaga in niso sposobne za prekladanje. Sladkor je bil te dni oddan v Pragi.

Zahteve slovenskih kmetov. Zastopniki kmetov župnije Smiklavž nad Laškim so dne 27. 4. soglasno sklenili naslednje resolucije: 1. Zahtevamo, da se prej kot mogoče sklicejo z. z. zbor v Ljubljano. 2. Ugovarjammo najodločnejše zoper prekomerno povišanje voznih tarifov južne železnice in zahtevamo, da znaša povisek za III. razred le 55%, kot v Nemški Avstriji. 3. Zahtevamo, da se davek na vojni dobiček začne še le pri premoženju nad 30.000 K in da znaša pri 100.000 K vojnega dobička najmanj 80%. 4. Zahtevamo, da se pri dohodninskem davku šteje med dohodke samo vrednost za davčnega obvezanca porabljenih domačih pridelkov, ne pa tudi za njegovo ženo in njegove nedorasle otroke, š.

Ne sprajmemo nobene šolske postave, ki bi se sklenila brez sodelovanja izvoljenih knežkih poslanec. 6. Zahtevamo velilne pravice za ženske.

Shodi in prireditve.

V četrtek, dne 1. majnika v Mariboru v telovadnici ljudske in mešanske šole II (Reiserjeva ulica — vhod iz Elizabetine ulice) ob 4. uri pop. predavanje dr. Hohnjeca o organizaciji mladine, zlasti »Orlove« in »Orlice«. Vabimo k predavanju vse, ki se zanimajo za naše organizacije. — Ob enem se vrsti delavski shod. Katoško delavsko društvo pozivlja vse člane, moške in ženske skupine jugoslovenske strokovne zveze, da pridejo zanesljivo in polnoštivino na ta delavski shod. Govorita dr. Hohnjec in dr. Capuder. Zaupniki in zaupnike agitirajo med delavstvom, trgovskimi in obrtniškimi nastavljeni in somišljeniki, da bo udeležba častna. Po zborovanju izvolitev odbora za žensko skupino, zato naj zaupnike, ki so prevzele agitacijo in nabiranje članic, pridejo zanesljive in prinesajo nabrane pristopnice in nabiralne pole.

V nedeljo, dne 4. maja v Vuženici in sicer pri Devici Mariji na Kamnu ob 11. uri dopoldne na prostem velik ljudski shod. Nastopi več govornikov iz Maribora in drugod. Vsi na shod! — Na Vranskem po ranem opravljen velik shod SKZ. Govori državni poslanec dr. Hohnjec. — V Račah ob 2. uri popoldne v zadružnem prostoru redni občni zbor Kmetijske zadruge z navadnim dnevnim redom. — V Slivnici pri Mariboru ob 8. uri dopoldne v posojilniških prostorih redni občni zbor branilnice in posojilnice z občajnim dnevnim redom. — Pri Sv. Pavlu pri Preboldu popoldne po večernicah v društvenem domu gledališča predstava izobraževalnega društva. Spored: »Junaska deklica«, žaloigra s petjem; in »Prepirljiva soseda« ali »Boljša kratka sprava ko dolga pravda«, burka. — Pri Sv. Krizu pri Ljutomeru po rani službi božji v Slomšekovi dvoravi shod SKZ. Govori Vlad. Pušenjak iz Maribora, dekan Ozmec, Dragotin Novak in Jakob Rajh iz Ljutomera. Pridite vse polnoštivino na vašen shod! — V Št. Ilju pri Velenju popoldne pri večernicah Vodnikova slavnost z govorom, petjem in srečolovom. — V Razvanju pri Hočah popoldne ob 3. uri shod SKZ. Govori dr. Lestovar. — V Braslovčah popoldne po večernicah shod SKZ. Govori član Narodnega predstavništva prof. dr. Hohnjec. — Pri Sv. Krizu pri Mariboru popoldne po večernicah prireditev bralnega društva. Uprizorijo se dve igri: »Tri sestre« in »Trile tički«. — V Rajhenburgu takoj po prvem sv. opravlu v dvorani nove kapelije politični shod SKZ., na katerem govorita poslanca narodnega predstavništva dr. Janković in Pišek. — V Orehovali vasi popoldne po večernicah pri Pišku čebelarski shod. Govori potovalni učitelj čebeloreje Jurantič. — Sv. Anton na Pohorju. Shoda pri Devici Mariji na Kamnu v nedeljo, dne 4. maja se udeležimo tudi Antončani v oblačem številu. — Tretjo nedeljo po Veliki noči, dne 11. maja je tukaj romarski shod. Slovesno sveto opravilo bo ob 10. ori. — Pri Mali Nedelji popoldne po večernicah shod SKZ. Govore posl. in dekan Ozmec, Vlad. Pušenjak, Dragotin Novak in drugi.

Dogodki na Koroškem in Ogrskem.

Ob sklepnu uredništva smo dobili zasebno posredilo iz Velikovca, da so se v slovenskih krajih, ki so zasedeni po Nemcih, ljudje upri nemški boljševiški sili. Poslali so glasnike k našim četam, naj pridejo na pomoč. Novejša poročila pravijo, da so nam pridrli že dokaj naprej. — Srbi, Čehi in Rumuni prodriajo na Ogrsko. Zasedli so že velik del ogrskega ozemlja, kjer prebivajo Slovani in Rumuni.

Listnica uredništva.

Mała Nedelja: Dopis preobširen. Sicer pa se za take laži nihče ne zmeni. — Dobronac Preobširno. Gledate poše pa se le pritožite na poštno ravnateljstvo. — Članek »K preosnovi šolskega zakona«: Uredništvo smo morali raditi praznovanja 1. maja zaključiti že v tork opoldne. Radi tega je dospel Vaš članek za tokrat prepozno. — Salovci: Dotični izkaz je nabit v všakih transakcijah. — Ljutomer: Vašo pritožbo o županu, mestnemu itd. pošljite okrajnemu glavarstvu, ali pa odsek za prehrano pri deželni vladi v Ljubljani. — St. H., St. Peter na Medv. selu: Prošnjo na okrajno glavarstvo. — Konjerejci Hrastje: Motata: Vašo pritožbo smo poslali deželni vladi v Ljubljani.